Vergilius Maro, Publius; Servius [Comm.]; Donatus, Aelius [Comm.]; Landinus, Christophorus [Comm.]; Domitius <de Calderiis> [Comm.]: Opera: Bucolica et Georgica

Nürnberg: Anton Koberger, 1492 Seite 473

Sed te victa situ:veriqꝫ effoeta senectus
O mater curis ne quicꝗ exercet & arma
Regū inter falsa vatem formidine ludit
Cura tibi diuum effigies & templa tueri
Bella viri paceqꝫ gerant:qs bella gerēda
Talibus a lecto dictis exarsit in iras
At iuueni oranti subitus tremor:occupat artus
Diriguere oculi tot etynnis sibilat hydris
Tantaqꝫ se facies aperit: tum flāmea torquens
Lumina cunctantē & querentē dicere plura
Repulit:& geminos erexit crinibus angues
Verberaqꝫ insonuit:rabidoqꝫ hęc addidit ore.
En ego victa situ:quā viri effoeta senectus
Arma inter regū falsa formidine ludit
Respice ad hęc adsum ditaꝝ ab sede sororū
Bella manu letumqꝫ gero.
Sic effata facē iuueni coniecit:& atro
Lumine fumantis fixit sub pectore tedas
Olli somnū ingens rupit pauor ossaqꝫ & artus
Perfudit toto ꝓruptus corpore sudor
Arma amens fremit.arma toro tectisqꝫ reqrit
Sæuit amor ferri:& scelerata insania belli

Nā eā defendebat a bellis:si nō etas: saltem religio sacerdotii. Exarsit in iras. Cōis ſmo hēt:ardeo illa re:sed figuratiꝰ ardeo in illam rem dicimꝰ:& ē spālis cornelii elocutō. orāti:loqnti: vn̄ etiā oratores dicimꝰ. Tremor occupat ar. Vicinitate.s.furie. Nam tremor furoris ē. Tātaqꝫ se fa.ape. Semoto anili vultu quē fixerat:& q̊ se iduerat:sicut sup̄ i primo de venere:& vera icessu patuit dea. Geminos ere.cri.an. Siles. Nam oīs dicit erexisse:nō duos. Verberaqꝫ inso. ꝑ verberibus insonuit.i.ꝑ verbera. Rabido .habitū futuræ orōnis ōndit. Respice multi hic distinguūt & supiorībꝰ iūgūt vt sit sensus respice eam quā dicis falsa deludi formidine. Ad hæc adsum.i.ad regū arma & ad bella Quō ḡ dicis qd supfluo bis inserat rebꝰ ad q̄s veni: Alii respice ad hæc legūt: vt sit q̄si demōstrātis:respice bella: & lætū gero. Facem iu.cō.satis cōsiderate facē iuueni inueit q̄ cito exardescit:& desinit sup̄ vero amatæ serpentē iniecit:vt i mulieribꝰ sp̄ viget venenū. Atro i.atri lumis tædas: vt pulcra faciat te ꝓle parentē. Atro āt lumīe furiali inferno alias aūt rōne caret. Sub pec. Vbi fellis locus ē.i.iracūdiæ. Fremit.cū clamore deposcit. Bn̄ aūt amens:qa in tempe geuerat. Scelerata insania belli. nihil em̄ tam insanū quā desiderare id:ꝑ qd̄ possis perire.

DO. Abnegat. Cū tātis piculis:& vxorē & dotē q̄sieris. Externusqꝫ in regnū. dicit oīa q̄ hoīem fortē & regnuꝫ mouere possint. Dat ꝑterea vincendi fiduciā asserendo Iunonē affuturam:cui causa displicebat. Addidit meritū:ne si cunctaret̄ firmatos arctiore fœderis vinculo supare nō posse. Ipsam palā fari. Habet temphasin ipsa.q.d.q̄ oīa pōt:q̄ tuæ causæ fauet. Tibi cōtra meritū laboꝝ irrisio. Tibi q male gesta possis tua ꝓpria fortitudine corrigere. Tibi suspecto iam genero. Me sacerdotē suam templi custodem:cuiꝰ idem nosset. Phrygios. Quasi dicat imbelles & inertes. Pictas.nam luxuriosos hæc pictura denotat. Cælestū vis. Ergo debet audacius fieri. Rex ipse q̄ te fefellit:cuius imperiū tua defensione seruasti. Iuuenis. Nō mirū si iuuenis mulierē & anū in rebellica cōtempsit. O mater irrisio est aperta. En ego victa situ peius nō potuit obiurgare metuentē ꝗ in illum regere qui ꝓtulerat. Bella m.q.t.contra illud bella viri pacemqꝫ gerant.

CHRI. Externus. Quid em̄ iniuriosus est ꝗ cum domi sint heredes qui suo sanguine coniugiū meruerint:querere externos. I nūc grauissima confutatio:cū id concedere videmur qd̄ manifestissimis argumentatonibus minime agendū ostendimus:sic in quarto: I sequar italiaꝫ ventis pete regna ꝑ vndas. Est ornatus locus dissoluto & exploratōne vbi mutatis verbis repetit̄ eadem sn̄ia. Ingratis.ex quibꝰ nulla gratia ꝓuenit. Ipsa saturnia. Argumentū ab auctoritate. Quare age.cum iam ostendisset inceptuꝫ iustū vtileqꝫ futurum exhortatur vt capiat. Flumine pulchro & pictas carminas:dixit vt traheret in cōtemptum.q.d.qui pulchritudinem potius ad voluptatem requirant:ꝗ ea quæ ad salutem & defensionē spectent. Quapropter facilius tanꝗ deliciosi superabunt̄. Ergo arguit a facili. Rex ipse latinus. Traxerat hunc in odiū cum dixit illum denegare sibi connubium & dotes partas sanguine.itaqꝫ nunc amare insultat & exaggerat iram in turno. Sentiat.ex eo ꝙ multū fidere videt̄ viribꝰ. Turni audaciā illi auget:& bona spe confirmat. Tandem. Quasi dicat post nimis longā tuā patiam. Luminis quibus in ætate viuendi robur magnū est.ii.plus viribus ꝗ consilio tribuere solent. Hinc egre tulit turnus ab anicula admoneri:cū reipu.curā ad regem nō ad sacerdotē ꝑtineat. Proptereaqꝫ est responsio plena amaritudine & cōtemptu:& ostendit se nihil latere ex iis quæ illa veluti consultrix admonuerat. Sed te victa situ:nō qa plus sapiat:sed quia deliret illam eas res dixisse. Dura tibi.distribuetio est: nam ostendit & quid ad aniculā sacerdotē:& quid ad viros ꝑtineat. Talibus alecto:& recte. Nam quis magis furore percipi q̄ ipsa furia debuit. Subditus tremor.ꝑ colorē rethoricū:quē notationē appellant:illā ita describit: vt oculis nostris eā subiiciat. Repulit. Re in cōpositōne breuiꝰ ē:sed in rebus p̄teritis qm̄ geminat̄ cōsonans fit longa positōne. Sūt aūt hæc repperi.rettuli:& repuli. Rabido: Vtpote q iam furore vehemēter cōcitaret̄. En ego repetitio verboꝝ q̄bus vsus fuerat turnꝰ vehemētiā demōstrat iracūdiæ. Atro.nūꝗ ab hoc colore discedit poeta:sed ēt sensus l̄ralis est atro lumine:cui multus fumꝰ eēt admixtus. Fremit. nam indignatio alium sonū emittere ꝓhibebat. Nam fremere significat confusam vocē ex ira & indignatōne emittere

Fremit

Ita super

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-85/0472
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG